

R 5406

“இராஜ்ஜியத்தின் உவமைகள்”

“PARABLES OF THE KINGDOM”

ஆதார வசனங்கள் : லூக்கா 13:18-30

திறவுகோல் வசனம் : மத்தேயு 7:21

“பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதாவின் சித்தத்தின்படி செய்கிறவனே பரலோக இராஜ்ஜியத்தில் பிரவேசிப்பானேயல்லாமல், என்னை நோக்கி: கர்த்தாவே! கர்த்தாவே! என்று சொல்லுகிறவன் அதில் பிரவேசிப்பதில்லை”

இயேசுவின் போதனைகள் எல்லாம் கிட்டத்தட்ட தேவனுடைய இராஜ்ஜியத்தோடு சம்பந்தப்பட்டதாக இருந்தது என்பதை சிலர் மாத்திரம் தெளிவாக கவனித்திருக்கின்றனர். ஏனென்றால் தேவனுடைய இராஜ்ஜியம், சாபத்திலிருந்து மனுக்குலத்தை விடுவிப்பதற்கு வாக்களிக்கப்பட்ட மாபெரும் தெய்வீக பரிகாரமாகவும், விருப்பமும் கீழ்ப்படிதலும் உள்ளவர்களுக்கு பாவம் மற்றும் மரணநிலையிலிருந்து தூக்கி எடுப்பதுடன் கூடிய ஆசீர்வாதமாகவும், தேவனுடனான இசைவுக்குத் திரும்பி, அவரை நேசிக்கிற அனைவருக்கும் அவர் கொடுக்க விரும்புகிற நித்திய ஜீவனாகவும் இருக்கிறது. இயேசுவின் வருகைக்கு முன் இந்த உலகத்தில் நடந்ததெல்லாம் வெறும் ஆயத்தப் பணியாகவே இருந்தது. முதலாம் வருகைக்கு முன் ஜீவன் மற்றும் அழியாமை வெளிச்சத்திற்குக்கூட கொண்டுவரப்படவில்லை. “கிறிஸ்து ஜீவனையும் அழியாமையையும் சுவசேஷத்தினாலே வெளியரங்கமாக்கினார்” என்று நாம் வாசிக்கிறோம். அங்கே வரவிருக்கும் ஆசீர்வாதங்களின் குறிப்புக்கள், ஆலோசனைகள் மற்றும் வாக்குத்தத்தங்கள் இருந்தது. ஆனால் செய்யப்படும் விதம் போன்றவை வெளிச்சத்திற்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கவில்லை.

இஸ்ரவேலர்களின் அடையாளமான பலிகள் மாபெரும் பாடத்தை கற்றுத்தந்தன. அதாவது, ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு முன்பே அந்த மேலான பலிகள் செலுத்தப்படவேண்டும். இஸ்ரவேலர்களின் நிழலான இராஜ்ஜியமானது, மேசியா மாபெரும் இராஜாவாக இருந்து மாபெரும் அதிகாரத்துடன் ஆட்சி செய்வார் என்பதை கற்றுத்தந்தது. ஆனால் தாவீதின் வழியில் வந்த கடைசி இராஜாவாகிய சிதேக்கியா சிங்காசனத்தை இழந்தபோது, கர்த்தர் தீர்க்கதரிசியின் மூலமாக, “அதை

கவிழ்ப்பேன், கவிழ்ப்பேன், கவிழ்ப்பேன். உரிமைக்காரனானவர் வருமட்டும் அது இல்லாதிருக்கும்; அவருக்கே அதைக் கொடுப்பேன்” என்று பிரகடனப்படுத்தினார்—எசே21:25-27.

இயேசுவின் முதலாம் வருகையில் அவருடைய ஊழியமாகிய மனிதர்களின் பாவநிவாரணத்திற்காக அவருடைய தியாகபலி இருந்து, பாவம் மற்றும் மரணத்தின் வல்லமையிலிருந்து மனிதன் விடுவிக்கப்படவும், தேவனுடைய இராஜ்ஜியம் ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்குமான அஸ்திவாரமாக அவசியமாயிருந்தது. ஆனால் நம் மீட்பர் 18 நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் மரித்திருந்தாலும், இராஜ்ஜியம் இன்னும் ஸ்தாபிக்கப்படவில்லை. “உம்முடைய இராஜ்ஜியம் வருவதாக” என்று இன்னும் நாம் ஜெபித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இருந்தபோதிலும் நம் கர்த்தர் மற்றும் அப்போஸ்தலர்களின் வார்த்தையினால் ஒளியூட்டப்படும்போது, தெய்வீக செயல்திட்டம் நிறுத்தப்படவில்லை என்பதை நாம் காண்கிறோம். கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாக அவருடைய உடன்கதந்திரர்களாக இராஜ்ஜியத்தில் இருக்கப்போகும் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சபை, தேடி கண்டுபிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. மேலும் இந்த மாபெரும் வேலை நிறைவேறும்வரை இராஜ்ஜியம் வரமுடியாது. அவருடைய தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சபையின் முழு எண்ணிக்கையும் முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் பூரணப்படுத்தப்பட்ட பிறகு, “இராஜ்ஜிக் ஆசாரியக்கூட்டமாக” “தேவனுக்கு முன்பாக இராஜாக்களும் ஆசாரியர்களும் இருப்பார்” என்று அவர் வாக்களித்ததைப்போல அவர்கள் அவருடன் ஆளுகை செய்வார்கள்.

நமது மீட்பர் இராஜ்ஜியத்தைக் குறித்து ஏன் அதிகளவில் பிரசங்கிக்கவும், கற்பிக்கவும்வேண்டும் என்பதற்கு தேவனுடைய திட்டத்தின் இந்த சிறப்பம்சங்கள் முற்றிலும் போதுமான காரணங்களைக் கட்டமைக்கிறது என்பதில் எந்த சந்தேகமும் இருக்காது. தனிநபர்களையோ அல்லது ஒரு கட்டிடத்தையோ வேறுபட்ட கோணங்களில் நாம் புகைப்படங்கள் எடுப்பதுபோல், அல்லது அதே நபரையோ அல்லது பொருளையோ பல்வேறு சமயங்களில் அந்நபர்களது வளர்ச்சிக்கேற்றாற்போல் எடுப்பதுபோல, இராஜ்ஜியத்தை விளக்கக்கூறும் வெவ்வேறுபட்ட உவமைகள் வெவ்வேறு நிலைப்பாடுகளிலிருந்து பேசப்படுகிறது. அவ்வாறே இராஜ்ஜியத்தைப் பற்றிய சில உவமைகள் அதன் சுதந்தரவாளிகளாக ஆகப்போகிறவர்கள்மீது வரவிருக்கும் துன்புறுத்தல்கள் பற்றி சொல்கிறது. மற்ற உவமைகளோ, அங்கே வளமையின் ஒரு மாபெரும் வெளிப்புற தோற்றம் இருக்கும் என்றும், அதேசமயம் உண்மையான இராஜ்ஜிய வகுப்பார் இன்னும் சிறு மந்தையாகவே இருப்பார்கள் என்றும் கூறுகிறது.

குறைந்தபட்சம் ஒரு உவமையானது, சபை நிறைவடைந்து, கிறிஸ்துவுடன் அவருடைய சிங்காசனத்தில் அமர்ந்தபிறகு இருக்கும் இராஜ்ஜியத்தின் எதிர்காலப் பணியைக் குறித்து சொல்கிறது. இது செம்மறியாடு மற்றும் வெள்ளாடு பற்றின உவமையாயிருக்கிறது. “அன்றியும் மனுஷகுமாரன் தமது மகிமை பொருந்தினவராய் சகல பரிசுத்ததூதரோடுங்கூட வரும்போது, தமது மகிமையுள்ள சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருப்பார். அப்போது சகல ஜனங்களும் அவருக்கு முன்பாகச் சேர்க்கப்படுவார்கள். மேய்ப்பனானவன் செம்மறியாடுகளையும், வெள்ளாடுகளையும் வெவ்வேறாகப் பிரிக்கிறதுபோல அவர்களை அவர் பிரிப்பார்” என்று மத்தேயே 25:31,32ல் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளவைகளின் நிறைவேறுதலின் நேரத்தைக் குறிப்பிடுகிறது.

புறஜாதிகளாகிய உலகத்தைப் பிரித்தெடுத்தல் ஒரு ஆயிரம் வருஷமளவுக்கு தொடரும், கடைசியில் கர்த்தருடைய தயவைப்பெற்ற செம்மறியாட்டை அடையாளங்கண்டு, அவர்களுக்கு திட்டமிட்டிருக்கிற ஆசீர்வாதங்களுக்கு அவர்களை அறிமுகம் செய்கிறதும், பாவம் மற்றும் சாத்தானுக்கு உண்மையில் ஊழியர்களாக இருக்கிற வெள்ளாட்டு வகுப்பாரை அழிக்கிறதும் மிகவும் முழுமையான பிரித்தெடுத்தலை ஏற்படுத்தும். இவர்கள் அக்கினியால் அடையாளப்படுத்தப்படுகிற நித்திய தண்டனைக்குள் செல்வார்கள். அவர்கள் உணர்வற்ற நிலையில் (மரணம்) இருந்தாலும், அந்த தண்டனையானது நித்தியத்துக்குமாயிருக்கும். ஏனெனில் “பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்”, சித்திரவதையல்ல. எனவே நித்திய தண்டனை என்பது மீட்பு இல்லாததாய், எதிர்கால விமோசனம் இல்லாததாயிருக்கிற நித்திய மரணமாயிருக்கும்.

கடுகு விதை

இந்தப் பாடத்தில் இராஜ்ஜியத்தைப் பற்றிய இரண்டு எடுத்துக்காட்டுகள் காணப்படுகிறது. ஒன்றில் நம் கர்த்தர் இராஜ்ஜியத்தை கடுகு விதைக்கு ஒப்பிடுகிறார். அவ்விதை ஒரு சிறியதாய் வளர்ச்சியைத் துவங்கி, மிகவும் பெரிய மரமாக மாறியதும், அதன் கிளைகளில் ஆகாயத்துப் பறவைகள் கூடுகட்டினது. மிகுந்த வளமானதாக இருக்கிற சபையின் வெளிப்புற தோற்றத்தினை உருவகப்படமாக காண்பிக்கும் நோக்கில் இவ்வுவமை கூறப்பட்டது. பறவைகளை, வந்து தங்கும்படி அழைக்குமளவு வளமையாயிருந்தது. பறவைகள் – சத்தியத்தின் விதையை எடுத்துப்போடுவதற்கும், சுவிசேஷத்தின் செயல்திட்டத்துக்கு எதிராக செயல்பட தயாராயிருக்கிற பொல்லாங்களையும் அவனுடைய பிரதிநிதிகளையும் குறிப்பிடுவதாக, இயேசு வேறு இடங்களில் பிரகடனப்படுத்தினார் (மத் 13:4,19). வெளிப்படுத்தின விசேஷத்திலும் மாபெரும் போதகர் சபையைப் பற்றி, அது

குழப்பம் நிறைந்த பாபிலோனாகவும், அது “அசுத்தமும் அருவருப்புமுள்ள சகலவித பறவைகளுடைய கூடுமாயிற்று” என்றும் சொல்கிறார் (வெளி 18:2). இந்த காட்சி பொருத்தமாயிருக்கிறது.

மீண்டுமாக நம் போதகர் தம்முடைய சபையின் அனுபவங்களை கருநிலையிலுள்ள ஒரு இராஜ்ஜியமாக எடுத்துக்காட்டுடன் விளக்குகிறார். அவருடைய இரண்டாவது உவமை மூன்று படி மாவில் அது முழுவதும் புளிப்பாகும்வரை கொஞ்சம் புளித்தமாவை மறைத்துவைத்த ஒரு ஸ்திரீயைப் பற்றி சொல்கிறது. இது தேவன் சபைக்கு ஆயத்தப்படுத்தி வைத்திருக்கிற ஆவிக்குரிய ஆகாரமாகிய தெய்வீக செய்தி களங்கப்படுவதை அடையாளப்படுத்துகிறது என்ற புரிதலுக்கு வேத மாணவர்கள் வருகிறார்கள். அடையாளமொழியில் ஒரு ஸ்திரீ என்பது சபை அமைப்பை குறிப்பிடுகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு சபை அமைப்பு தேவகுடும்பத்தின் ஆகாரம் முழுவதும் களங்கப்படுமவரைக்கும் அதில் புளிப்பை கலப்பாள் என்று நம் போதகர் நமக்கு கூறுகிறார். வேதத்தில் புளிப்பு என்பது எப்போதும் கலங்கப்படுதலாகிய பாவத்தின் அடையாளமாக பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பது கவனிக்கத்தக்கது. பரிசுத்தவான்களுக்கு ஒருவிசை ஒப்புவிக்கப்பட்ட விசுவாசமானது இழக்கப்பட்டு, சிதைக்கப்பட்டு, தப்பறையுடன் கலக்கப்படும். இனியும் அது அந்தக் குடும்பத்துக்கு ஊட்டமளிக்காது என்பதை இந்த உவமை காண்பிக்கிறது. பரிசுத்த பவுல் இதே விஷயத்தை உருவகப்படுத்தும்போது, “பிற்காலங்களில் சிலர் வஞ்சிக்கிற ஆவிகளுக்கும் பிசாசுகளின் உபதேசங்களுக்கும் செவிகொடுத்து விசுவாசத்தைவிட்டு விலகிப்போவார்கள்” என்று கூறுகிறார் – 1தீமோத் 4:1.

இந்த தப்பறையான போதனைகள், இன்றைய நாளில், தேவனுடைய ஜனங்களை துன்புறுத்துகிறதாயிருக்கிறது. நம்முடைய தலைகளைவிட நம் இருதயங்கள் மேலானது, இருண்ட யுகங்களின் விசுவாசப்பிரமாணங்கள் முழுவதும் இசைவற்றநிலையில் இருக்கையில், அர்ப்பணிக்கப்பட்டவர்களின் இருதயங்கள் நித்தியமானவருடன் இசைந்து இருக்கிறது. வேத மாணவர்களுக்கு சமீபத்தில் வந்துகொண்டிருக்கிற ஆசீர்வாதங்கள், பெருமளவில் இருண்டயுகங்களில் உருவாக்கப்பட்ட விசுவாசப்பிரமாணங்களிலிருந்து தங்களை முறித்துக்கொண்டு, தேவனுடைய ஏவப்பட்ட எழுத்தாளர்களாகிய – இயேசு, அப்போஸ்தலர்கள், தீர்க்கதரிசிகள் ஆகியவர்களின் போதனைகளுக்கு திரும்புவதன் பலனாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய வார்த்தைகள் மாத்திரமே நாம் வலுவூட்டப்படுகிற முறையான ஆகாரத்தைக் கட்டமைக்கிறது. அங்கேயே நாம் போஷாக்கைப் பெறுகிறோம். தேவனுடைய மனுஷன்

தேறினவனாக இருக்க அவருடைய வார்த்தைகள் போதுமானதாயிருக்கிறது – 2தீமோத்3:16,17.

சில அன்பார்ந்த கிறிஸ்தவ ஜனங்கள், வெளிப்படையாகவே தவறான கோணத்திலிருந்து காரியங்களைப் பார்த்து, கருநிலையில் தேவனுடைய இராஜ்ஜியமாக இருக்கிற சபைக்கு, அதன் எதிர்கால மகிமைநிறைந்த பரிபூரணநிலையில், தேவன் நிர்ணயித்துள்ள வேலையை இப்போதே செய்வதற்கு சாத்தியம் உண்டு என சிந்திப்பதில் இன்னும் வஞ்சிக்கப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள், புறஜாதிகளின் எண்ணிக்கையானது கிறிஸ்தவர்களின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்றவீதத்தில், ஒவ்வொரு நூற்றாண்டுக்கும் இரட்டிப்பாகிறது என்ற உண்மைக்கு தங்கள் கண்களை மூடிக்கொள்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் கிறிஸ்துவின் அடிக்கவடுகளில் நடக்கிறவர்களாகிய தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சிவிசேஷசபை மொத்தமாக சிறு மந்தையாயிருக்கிறார்கள் –லூக் 12:32 என்ற உண்மையை முழுவதும் புறக்கணித்து, கிறிஸ்தவர்களை நூற்றுக்கணக்கான மில்லியன்களில் கணக்கிட முயற்சிக்கின்றனர்.

அழைக்கப்பட்டவர்கள் இரட்சிக்கப்பட்டனர்

புறஜாதிகளின் ஆசீர்வாதமானது, தற்போது வாழ்கின்றவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, மாறாக எல்லாக் காலத்திலும் வாழ்ந்த அனைவருக்குமானது. கர்த்தருடைய ஏற்ற சமயத்தில் மேசியாவின் இராஜ்ஜியம் மகிமையான வெற்றியை அடையும். இனி ஒருவன் தன் அயலானையும் நண்பனையும் நோக்கி கர்த்தரை அறிந்துகொள் என்று போதிக்க அவசியமில்லை., எல்லோரும் கர்த்தருடைய மகிமையை அறிகிற அறிவினால் நிறைந்திருப்பார்கள். தேவனுடைய மகிமையின் அறிவு முழு உலகத்தையும் நிரப்பியிருக்கும் (ஏசா11:9; எரே31:33,34). எல்லோரும் சத்தியத்தை அறிகிற அறிவை அடையும்பொருட்டு, “நீதிமான்களும் அநீதிமான்களுமாகிய மரித்தோர் உயிர்த்தெழுந்திருப்பர் என்றும், பிரேதக்குழியில் உள்ள அனைவரும் அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்க எழுந்திருக்கிறவர்களாகவும் புறப்படுவார்கள்” என்றும் வாக்களித்திருக்கிறார். உண்மையுள்ள சிலர் கனம் மகிமை அழியாமை மற்றும் இராஜ்ஜியத்தின் ஒரு பங்கைப்பெற எழுந்துவருவார்கள். ஒப்புரவாக்கப்படாத அநேகர் தேவனுடைய அன்பு அவர்களிடத்தில் சாட்சியமளிக்கும்படியும், இதனால் அவர்கள் இராஜ்ஜியத்தின் வெகுமதிகள் மற்றும் சிட்சைகளுக்கான வாய்ப்பைப் பெறும்படியும், கல்வாரி சிலுவையில் மீட்டெடுத்த, ஆதாமுக்குள் இழந்துபோனதைத் திரும்பப் பெறுவதற்காக அவர்களுக்கு உதவிசெய்யும்படியும் பின்னர் எழுந்துவருவார்கள்.

சிலர் கர்த்தரிடம், இரட்சிக்கப்படுகிறவர்கள் சிலர்தானோ என்று வினவினர்? அந்தக் கேள்விக்கு இயேசு நேரடி பதில் கொடுக்காததற்கு சந்தேகத்திற்கிடமின்றி இரண்டு காரணங்கள் இருந்தது. (1) பரிசுத்தஆவி கொடுக்கப்பட்டிராததால், அவருடைய சீஷர்கள் தேவனுடைய திட்டத்தை முழுவதும்புரிந்துகொள்வதற்கு தயார்ப்படுத்திக்கொள்ள முடியாமல் இருந்தது. (2) அவருடைய கர்த்தருக்கொப்பாக இருப்பதற்கான, சபையின் இரட்சிப்பு பற்றிய எல்லா விவரங்களையும் விளக்குவதற்கும், அதன்பின்னர், முதலாம் ஆதாமின் சாயல் மற்றும் ரூபத்தினை அடையும் உலகத்தின் மனித மீட்பு பற்றிய விவரங்களையும் விளக்குவதற்கு அது ஏற்றசமயமாக இருக்கவில்லை. இயேசு அந்த விஷயத்தை தனக்கு செவிகொடுப்பவர்களுக்கு தனிப்பட்ட முறையில் பொருந்தச்செய்து, “இடுக்கமான வாசல் வழியாய் உட்பிரவேசிக்க (இராஜ்ஜியத்துக்குள்) பிரயாசப்படுங்கள், அநேகர் உட்பிரவேசிக்க வகை தேடினாலும் அவர்களாலே கூடாமற்போகும் என்று உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். வீட்டெஜமான எழுந்து கதவைப் பூட்டின பின்பு, நீங்கள் வெளியே நின்று : ஆண்டவரே, ஆண்டவரே எங்களுக்குக் கதவைத் திறக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கதவை தட்டும்போது, அவர் பிரதியுத்தரமாக : நீங்கள் எவ்விடத்தாரோ, உங்களை அறியேன் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுவார்” என்று கூறுகிறார்.

ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதிக்கு சபைக்கான பரம அழைப்பின் கதவு பாதியளவு திறந்திருக்கும். இயேசு அவருடைய மாம்சமாகிய – அவருடைய பலியின் திரை மூலமாக ஜீவனுக்கான இந்த புதிய வழியைத் திறந்துவைத்தார்(எபி10:19,20). இந்த வழியில் நுழைவதற்கான வாய்ப்புக்கள் முதலில் யூதர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருந்தது. அந்த ஜனங்களில் தகுதி வாய்ந்தவர்களை கண்டறிந்தபிறகு, தேவன் 18 நூற்றாண்டுகளுக்கும் மேலாக, “புறஜாதிகள் மத்தியில் எப்புறமும் அந்த செய்தியை பரவச்செய்து வருகிறார். வெளிப்படையாகவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களின் கூட்டிசேர்த்தல் கிட்டத்தட்ட முடிந்துவிட்டது, தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கையை நிறைவுசெய்யும் கடைசி நபர் மகிமைக்கு தகுதிபெற்று, எவ்வளவு விரைவில் திரைக்கதவை கடந்துசெல்கிறாரோ, அப்போது அந்தக் கதவு அடைக்கப்படும்.

அந்த நேரத்தில் மகா உபத்திரவக் காலத்தின் மத்தியில், ஆவிக்குரிய சிந்தனையின் மாபெரும் விழிப்புணர்வு உலகத்திற்கு வரும். பின்னர் அநேகர், தாங்கள் அந்த மாபெரும் பரிசை அலட்சியப்படுத்திவிட்டதாகவும், தங்களுடைய குறைவான எல்லாவற்றையும் கையளிக்கவேண்டும் என்ற மலிவான

நிபந்தனையை கொடுத்து, விலையுயர்ந்த முத்தை வாங்குவதற்கு தவறிவிட்டதாகவும் சொல்லத் துவங்குவார்கள். பிறகு இந்த வகுப்பாரின் மத்தியில் ஒரு மாபெரும் புலம்பலும், கர்த்தாவே, கர்த்தாவே நாங்கள் மணவாட்டி வகுப்பாராக ஆகவில்லையா? என்ற அழுகையும் இருக்கும். ஆனால் கர்த்தர் அவர்களை மணவாட்டி வகுப்பாராக இருப்பதிலிருந்து ஒதுக்கிவிடுவார். பிறகு அங்கே மாபெரும் துயரம் இருக்கும். அழுகையும் பற்கடிப்பும் தாபரித்திருக்கும். இவைகள் நாம் ஏற்கனவே கற்பனை செய்ததாகிய, நித்திய வேதனை ஸ்தலத்திற்கு உரியவைகளல்ல, மாறாக, பரம அழைப்பின் சிலாக்கியங்களை அறிந்தும் அதை புறக்கணித்த வகுப்பார் மத்தியில், அந்த அழுகையும் பற்கடிப்பும் இந்த பூமியின்மீது வரும் என்று வேதம் விளக்குகிறது.

இந்த விஷயத்தை அவருக்கு செவிமடுப்பவர்களுக்கு கொடுத்து, சுவிசேஷயுக முழுவதும் கேட்கிற அனைவருக்கும் அந்த செய்தி பொருந்தும்படி இன்னும் அனுமதித்திருக்கிறார். அவர்களில் சிலர், அவருடனும், அவருடைய பின்னடியார்களுடனும் நெருங்கிய தொடர்பில் இருக்கிறார்கள் என்றும் நம் கர்த்தர் குறிப்பிடுகிறார். அவர்கள் தேவபக்தியின் தோற்றத்தை உடையவர்களாக, அநேக வல்லமையான காரியங்களை செய்திருக்கிறோம் என்று உரிமை கோருகிறார்கள். எனினும் கர்த்தர் அவர்களை இராஜ்ஜியத்தில் உள்ள சிலாக்கியங்களைப் பெறுவதிலிருந்து ஒதுக்கிவிடுவார். அவர்கள் பூமிக்குரிய இராஜ்ஜியத்தில்கூட பங்குபெறுவதில்லை. அது கடந்த காலத்தில் பரம அழைப்பு திறக்கப்படாததற்கு முன்பு வாழ்ந்து மரித்த முற்பிதாக்களுக்கு(குதியடைந்தவர்கள்) கொடுக்கப்படும்.

ஆபிரகாம், ஈசாக், யாக்கோபு மற்றும் தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் முற்காலத்தில் விசுவாசமாயிருந்த ஒவ்வொருவரும், மகிமையில் உள்ள கண்ணுக்குத்தெரியாத மேசியா மற்றும் அவருடைய சபையின், கண்ணுக்குத் தெரிகிற பிரதிநிதிகளாக பூமியெங்கிலும் பிரபுக்களாக இருப்பார்கள். இராஜ்ஜியத்தின் சுதந்திரவாளிகள் யூதர்கள் மட்டுமே இருப்பர் என்று அல்ல, ஏனெனில் ஒரு தேசமாக யூதர்கள் போதுமான அளவு பரிசுத்தமுடையவர்களாக இருக்கவில்லை. ஏனென்றால் கர்த்தர் பரிசுத்தமுள்ளவர்களை மட்டுமே ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியவர். இராஜ்ஜியத்தின் உடன்குதந்திரர்களாவதற்கான அழைப்பு புறஜாதிகள் மத்தியில் சென்றபோது, சிலர் கிழக்கு மேற்கு வடக்கு மற்றும் தெற்கிலிருந்து வந்து, இராஜ்ஜியத்தின் பங்கைப் பெறுகிறார்கள். தேவனுடைய தயவில் முதலில் யூதர்கள் இருந்தார்கள், கடைசியாக புறஜாதிகள் இருந்தனர், எனினும் முதலில் சலுகைகள் மற்றும் வாய்ப்புக்களுடன் இருந்த சிலர் தவறிவிட்டனர்.